

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 78 (43/00) - 001222

arbetarmakt.com

Innehåll

- Efter Salem: Vi måste visa att vi är många, många fler!
- Läraravtalet: Fagra löften
- Fiffel med arbetslösa
- Stoppa agan av de arbetslösa
- Expertisen har talat
- Ringer det ut för Telia?
- Stäng kärnkraftverket Temelin
- Nyhetsbrevet gör juluppehåll

Efter Salem: Vi måste visa att vi är många, många fler!

800 nazister i Salem är 800 för mycket. Än mer som Salems invånare flytt inomhus i rädsla för vad de nazistiska slagskämparna kunde ta sig till. Må vara att de kom för att hedra en ihjälslagen nazistisk aktivist och lovat att undvika våld. Men det kan inte annat än ha varit en demoraliserande och skrämmande erfarenhet för många Salembor att tvingas hålla sig inomhus av rädsla för eventuella nazistiska hämndaktioner. Och lockande, för de förvirrade och marginaliserade ungdomar som ofta hamnar i de nazistiska slagskämparnas led och vars - negativa - självbild får sig en kick genom omgivningens rädsla för dem.

800 nazister i Salem är 800 för mycket. Det enda riktiga vore att den antinazistiska rörelsen så snart som möjligt mobiliserade till en massdemonstration i Salem för att visa att vi är många, många fler - och fortsatt beredda att ta striden med högerextremismen. På så sätt kan vi bidra till att sudda ut den skrämmande bilden av nazistiska slagkämpar i Salem och ersätta den med bilden av tusentals övertygade antinazister beredda att ta striden med de nazistiska slagkämparna.

Överhuvudtaget är det dumaste man kan göra att låtsas som ingenting. Nazister och högerextremister måste bemötas konsekvent, massivt och aktivt för att dessa arbetarfientliga och rasistiska grupper inte skall få ens en tumsbredd fotfäste.

Läraravtalet: Fagra löften

I dagarna slöts ett nytt avtal för lärarna. Man skulle kunna vänta sig att det var ett bra avtal sedan det förra avtalsförslaget förkastades av en majoritet av medlemmarna i det ena lärarförbundet, Lärarnas Riksförbund, och mötte föga entusiasm i det andra, Lärarförbundet, där dock en majoritet röstade för det, om än motvilligt.

Det nya avtalet är bättre på ett antal punkter än det gamla, men det är inte alls sant att lärlönerna skall öka med 20 procent under en femårsperiod. Sanningen är den att avtalet säger att lärlönerna skall öka med 20 procent i genomsnitt. Dvs. en del kommer att få mer, andra mindre - till följd av

det individuella lönesystem som lärarna accepterade i förra avtalet i tron att det skulle leda till avsevärda höjningar av deras löner. Och det som kommer att avgöra var man hamnar är den lokala fackliga styrkan och inget annat. Och där kommer fackets händer att vara bakbundna eftersom det inte finns någon lokal strejkrätt.

Marknadskrafterna kommer i vilket fall som helst att driva upp lönerna, lyder den fackliga byråkratins ständigt upprepade mantra när den ställs inför medlemmarnas farhågor om att utfallet blir dåligt. Javisst, om efterfrågan på lärare och viljan att betala finns. Men i landets små och fattiga kommuner kanske behovet finns, men knappast betalningsförmågan. Skolans kommunalisering kommer därför med största sannolikhet leda till att små och fattiga kommuner kommer att få svårt att konkurrera om lärarna - vilket kommer att ytterligare bidra till att urholka kvalitén på undervisningen mellan olika kommuner och delar av landet.

Så om man är lärare i en glesbygds- och/eller fattig kommun kommer man med största sannolikhet hamna i det nedre fältet av fördelningen av den 20-procentiga genomsnitt som skall ha uppnått under den femårsperiod som avtalet löper på.

Men vad skall man då göra? Det är lätt att känna vanmakt och många lärare gör det inför frågor som kommunaliseringen, individuell lönesättning med dess inbyggda godtycke, avsaknaden av lokala stridsmedel som biter, osv. Därför kommer också många att finna sig i avtalet, än mer så som övertalningsmaskineriet redan rullat igång.

Men för alla dem som inte är beredda att finna sig längre är det nödvändigt att ta itu med uppgiften att lägga grunden till en nytt och kämpande ledarskap för lärarfacken; att ge tydliga svar på alla de frågor som lärarna brottas med och ta strid för dessa: Riv upp kommunaliseringen och återförstatliga skolväsendet under personalens, föräldrarnas och elevernas kontroll; rusta skolan genom massiva statliga satsningar istället för tillfälliga allmosor från regeringen; skär ned på klasstorlekar och öka lärarantalet; bort med individuella löner; osv.

Fiffel med arbetslösa

Regeringen bröstar sig i självberöm över att de uppnått fyraprocentmålet för den öppna arbetslösheten. Sanningen är dock den att minskningen av arbetslösheten har mycket lite med regeringens insatser att göra och mer med det enkla faktum att varje konjunkturuppgång för den svenska ekonomin strategiskt betydelsefulla marknader bidrar till att lyfta den svenska ekonomin. Precis som varje konjunkturedgång i USA eller Tyskland tenderar att punktera den svenska uppgången - vilket vi kommer att få se när nästa internationella konjunkturedgång kommer igång på allvar.

Dessutom krävdes en hel del "kreativ bokföring" för att sänka arbetslöshetssiffrorna. I november var enligt AMS ca 170 000 (4 procent) personer klassade som öppet arbetslösa och till detta kom cirka 130 000 (3 procent) i någon form åtgärd, alltså totalt 300 000 (7 procent) arbetslösa enligt den officiella arbetslöshetsstatistiken. Om man sedan lägger till antalet deltidsarbetande och ytterligare arbetssökande grupper kommer man upp i ännu högre tal. Då kommer man upp i minst 13 procent som helt eller delvis är utan jobb.

Skillnaden mellan olika regioner är dessutom betydande. I motsats till storstadsregionerna är arbetslösheten hög på glesbygderna och visar inga tecken på att avta.

Stoppa agan av de arbetslösa

Allt fler har börjat få upp ögonen för att aktivitetsgarantin eller Agan bara är ett nytt sätt att trakassera långtidsarbetslösa till att jaga jobb - oavsett om det är meningsfullt eller inte.

Agan upphör inte förrän den arbetslöse hittat jobb, går i pension eller gett upp alla försök att söka - och därför kan avföras från all besvärande arbetslöshetsstatistik. Eller så kan han eller hon överlämnas till kommunerna som "praktikant" för att arbeta mot a-kasseersättning - vilken, utlovas det lite vagt i riksdagsbeslutet, kommer att höjas under de kommande åren. En "praktikant" är givetvis en billig lösning för kommunerna, dessutom är de bara berättigade tio dagars semester per

år. Gissa om kommunerna kommer att vara intresserade av "praktikanter".
För att Agan skall svida ytterligare har de som tvingas in i den ingen rätt till traditionell sjukersättning. Istället för att få sjukersättning baserad på den inkomst man hade innan man kastades ut i arbetslösheten skall man få ersättning motsvarande a-kasseersättningen, men enbart för de dagar man skulle ha deltagit i Agan.
I själva verket är Agan ett skolexempel på vad den socialdemokratiska byråkratins politik går för: Istället för att dra in de arbetslösa i en levande och aktiv arbetarrörelse och tillsammans med dem som har arbete, kämpa för arbete åt alla genom exempelvis en massiv upprustning av den offentliga sektorn, skall de tvingas in i en byråkratiskt påfund och sysselsättas med vad som i stor utsträckning kommer att vara terapiverksamhet - om de inte erbjuds som billig arbetskraft åt kommunerna.

Expertisen har talat

Det går numera inte en dag utan att "experterna" på olika sätt talar om för oss löntagare att vi måste hålla igen på våra krav i avtalsrörelsen och vara nöjda med den skärv kapitalet eventuellt kommer att vara beredd att avstå trots år av feta vinster.
I början av december höjde Riksbanken räntan "för att bidra till stabilitet i svensk ekonomi", för att citera den "opolitiska" riksbankschefen och före detta moderaten Urban Bäckström. En åtgärd som omedelbart uttolkades som ett inlägg i avtalsrörelsen till förmån för återhållsamhet i lönekraven.
I förra veckan varnade ekonomerna i Industrins ekonomiska råd för höga löneökningar och förespråkade en "återhållsam" löneutveckling. Om inte väntar ökad arbetslöshet, hävdar dessa "fristående" ekonomer, varav en råkar vara chefsekonom i Meritanordbanken.
Eftersom det aldrig förekommit att dessa högavlönade experter någon gång förespråkade höga lönelöft på kapitalets bekostnad får de ursäktas om vi tar ytterst lätt på deras synpunkter. Än mer som allihop är högavlönade tjänstemän som är helt beroende av kapitalets godkännande för att utöva sin dagliga gärning. Eller tror någon på fullt allvar att en Urban Bäckström skulle sitta kvar om han öppet förklarade att han var helt för kraftiga lönelöft för arbetare och tjänstemän; att en rejäl omfördelning till arbetarklassens förmån bara vore bra för ekonomin.

Ringer det ut för Telia?

Så har då Telia med utomordentlig åskådlighet visat vilket pyramidspel aktiemarknaden är. Trots en massiv uppbackning från ministrar och ledd av en prestigefylld styrelse, har värdet på Telia-aktien sjunkit som en sten och tusentals förhoppningsfulla småsparare som litat på näringsminister Rosengren och andra förespråkare för Teliaaktien står nu som förlorare. Det är en lärdom som är väl värd att ta fasta på för alla vi som tvingats in i pensionsfondssystemet.

Stäng kärnkraftverket Temelin

Efter många års förhållning har äntligen de första stegen mot kärnkraftens avveckling tagits i Sverige, även om vi kallt måste räkna med att varje fortsatt steg på vägen kommer att kräva hård kamp mot den fortfarande starka kärnkraftlobbyn.
Även i andra länder fortsätter kampen för att förpassa kärnkraften till historiens sophög. Startandet av kärnkraftverket Temelin i södra Böhmen i den tjeckiska republiken denna sommar har lett till en storm av protester i grannlandet Österrike, protester som lett till nationalistiska utfall mot Tjeckien och motsvarande reaktioner i Tjeckien.
I en klar markering mot den nationalistiska demagogen lade FRKI:s tjeckiska och österrikiska sektioner, Socialistiska Arbetarorganisationen (SOP) och ArbeiterInnen Standpunkt, fram ett gemensamt uttalande som kräver ett omedelbart stopp av Temelin samtidigt som det fördömer den nationalistiska propagandan:
"Starten av kärnkraftverket Temelin i södra Böhmen i Tjeckien i somras har utlöst en våg av protester i grannlandet Österrike. Många människor är rädda att Temelin kan ge upphov till en

kärnkraftkatastrof efter erfarenheterna från Tjernobyl.

Både den österrikiska regeringen och en folklig antikärnkraftrörelse som har organiserat gränsblockader, vill tvinga den tjeckiska regeringen att stänga av anläggningen. Som ett resultat har konflikten skapat massiva nationalistiska stämningar i båda länderna.

Vi - tjeckiska och österrikiska revolutionära socialister - är enade i vårt ställningstagande för internationell solidaritet och mot alla former av nationalism. Vi är för en omedelbar avstängning av Temelin.

Vi är överens om att kärnkraften utgör en permanent fara och idag ger upphov en form av radioaktivt avfall som inte kan göras säkert och vi litar inte på att kapitalisterna och den kapitalistiska staten kommer att driva det på ett säkert sätt. En allvarlig olycka i Temelin kan få fruktansvärda långsiktiga konsekvenser för både den tjeckiska och hela den centraleuropeiska befolkningen och miljön.

Vi fördömer den chauvinistiska kampanjen i Österrike mot Tjeckien. Denna rörelse är en reaktionär klassamarbetsallians från det högerextrema Haider-partiet, de kristna demokraterna till socialdemokraterna (SPÖ) och det Gröna partiet. Den inkluderar både så kallade medborgarinitiativ och regionala konservativa guvernörer.

Den är stödd och uppmuntrad av den reaktionära blå/svarta regeringen. Schüssel/Haiders syfte är att underblåsa nationalismen i Österrike och avleda uppmärksamheten från åtstramningspaketen och regeringskrisen.

Den använder Temelin-frågan till att pressa Tjeckien till eftergifter i samband med förhandlingar om tjeckiskt medlemskap i EU (som fri tillgång för tjeckiska arbetare till den österrikiska arbetsmarknaden).

Den folkliga rörelsen inkluderar otvivelaktigt många österrikiska medborgare som är verkligt oroad över Temelin. Men deras oro utnyttjas för en kampanj av den imperialistiska österrikiska staten för att tvinga den halvkoloniala tjeckiska republiken på knä.

Varför uppmanar inte regeringen och organisatorerna av blockaderna till diplomatiska påtryckningar och gränsblockader gentemot Tyskland och Schweiz, vilka har kärnkraftanläggningar med liknande och till och med äldre teknologi än Temelin?

De trakasserar sin halvkoloniala granne under antikärnkraft-flaggan, men vägrar att göra detta mot sina nästgränsande imperialistiska makter.

Därför betraktar vi blockaderna som objektivt sett den österrikiska imperialismens instrument mot den fattigare tjeckiska republiken - därför vägrar vi att på något sätt delta i denna rörelse, vi är emot den och kräver dess omedelbara upphörande.

Vi förkastar också den tjeckiska regeringens argument att Tjeckien behöver mer energi. Det är inte sant. Elproduktionen är tillräcklig för den tjeckiska ekonomin. Om landet i framtiden skulle sakna energi kommer vi att kräva fri energitillgång från EU och främst från Österrike, vars regering så hätskt demagogiskt fördömer Tjeckien medan den glömmer att Österrike har förmånen av massiva naturliga energiresurser.

Nästan hela den tjeckiska politiska scenen är enad bakom Temelin. Inte dess mindre var högeroppositionen (ODS, KDU) beredd att utnyttja tillfället för att offentliggöra sitt stöd för Haider (mot europeiska - och tjeckiska - socialdemokratiska regeringar), när de kritiserade - den socialdemokratiska regeringen för dess stöd till EU:s diplomatiska sanktioner mot den svart/blå regeringen tidigare i år, och använde detta som förklaring för Schüssel/Haiders motvilja att stoppa blockaderna.

Det hördes till och med uppmaningar om vedergällningsaktioner mot Österrike, vilka försökte kanalisera känslorna i nationalistisk riktning hos det tjeckiska folket, vilket provocerats av Österrikes diktatoriska attityd. Det reformistiska kommunistpartiet KSCM spelade en notorisk roll i det när det organiserade en blockad av en österrikisk OMV-bensinstation, och lade en rökridda kring motivet Schüssel/Haider

Men det faktum att KSCM välkomnade närvaron av konservativa ODS-politiker vid aktionen är i sig själv avslöjande. KSCM-ledarna i södra Böhmen tvekade inte att gå samman med ODS under den nationsfanan och tillkännagav till och med detta som en stor handling av tjeckisk enhet (av

KSCM-ledare med thatcheriten Klaus män).

Vi tjeckiska och österrikiska revolutionära socialister står fast mot österrikisk imperialism och tjeckisk nationalism. Vi höjer en internationalistisk röst mot de nationalistiska och proimperialistiska ståndpunkterna hos de reformistiska partierna (KSCM i Tjeckien och SPÖ i Österrike):

För en stängning av Temelin - inte av Haider/Schüssel, utan genom de tjeckiska och österrikiska arbetarnas kombinerade aktioner! Arbetare och miljögrupper övervakar stängningsprocessen så att säkerhetskrav tillgodoses.

Räkningen för bygget av Temelin betalades av de tjeckiska arbetarna genom deras skatt till staten.

De som profiterade på det var multinationella bolag som Westinghouse. Beskatta dem!

För alternativa energikällor och ekonomisering av energianvändningen (energi slösas som ett resultat av marknadsekonomin) i Centraleuropa under arbetarkontroll!

För en världsomspännande plan för att samordna alla energiresurser till förmån för inte bara ett fåtal rika nationer utan alla människor runt jorden! Denna plan får inte ligga i händerna på multinationella bolag och borgerliga regeringar utan under kontroll av den internationella arbetarklassen!

Nyhetsbrevet gör juluppehåll

Så har då statsminister Persson låtit fotografera sig tillsammans med några barn och förklarat att det föds alldeles för få barn i det här landet. Och för att fastslå vad varenda barnförälder och många andra som funderat på att skaffa sig barn redan vet - det krävs en sjujävla ork för att hinna med att vara både förälder och löneslav i dagens Sverige - har i vanlig ordning en utredning tillsatts. Precis som med högkonjunkturen (som bottnade i en internationell uppgång och skulle ha lyft den svenska ekonomin oavsett vem som regerade) kan vi slå oss i backen på att skulle barnafödandet öka, kommer Persson att ta åt sig äran för det också. Vi kan se rubrikerna framför oss: "Persson är far till alla barnen".

Med denna kommentar om Perssons senaste kalkonutspel önskar vi alla våra prenumeranter och läsare en god jul och ett gott nytt år. Nyhetsbrevet återkommer i början av januari.